

Кратко описание на постиженията на чл. кор. проф. дн Иван Илчев

Пристъпвам с неохота към изпълнението на това искане, защото, според мен, читателите и колегите трябва да се произнасят за евентуалните постижения, а не авторът.

Сред тях са монографиите ми на често недокоснати или недостатъчно развити преди теми, като външнополитическата пропаганда, търговската реклама като социално явление, микроисторията и др; създаването на нови бакалавърски и магистърски програми на български и английски език; упоритата работа, донесла ми много ядове, науката да бъде оценявана от държавата, според качеството на продукта, а не „на калпак“; събуждането на интерес, поне у някои студенти, към обективната, а не патриотарската „чалга“ история.

Винаги съм вярвал, че призванието на БАН и СУ „Св. Климент Охридски“ е не само да създават наука на възможно най-високо ниво, но и да бъдат стожери на националния дух, крепители на оправданото, а не напомпано изкуствено самочувствие на българите. В този смисъл, според мен, кандидатът за академик, особено в областта на хуманитарните науки, би трябвало да бъде достатъчно добре известен в обществото и ми е неудобно сам да определям значението на „най-важните си постижения“. Те личат в публикациите и ръководната ми дейност в областта на историческата наука и висшето образование и обществените ми изяви. Дали са дали значими резултати, важно е мнението на рецензентите и колегите от Академията.